

07 00 00 ИЛМҲОИ ТАЪРИХ ва АРХЕОЛОГИЯ
07 00 00 ИСТОРИЧЕСКИЕ НАУКИ и АРХЕОЛОГИЯ
07 00 00 HISTORICAL SCIENCES and ARCHEOLOGY

07 00 02 ОТЕЧЕСТВЕННАЯ ИСТОРИЯ
07 00 02 НОМЕ HISTORY

УДК 930
ББК 63.5-72

АЗ ТАЪРИХИ БУНЁД *Исомитдинов Ҷӯрабек Бобобекович,*
ВА НАВСОЗИИ *н. и.т., доцент, мудири кафедраи таърихи ҳалқи*
ҚАСРИ АРБОБ *тоҷики ДДҲБСТ (Тоҷикистон, Ҳуҷанд)*

ИЗ ИСТОРИИ *Исомитдинов Жорабек Бобобекович,*
СОЗДАНИЯ И *к.и.н., доцент, заведующий кафедрой истории*
РЕКОНСТРУКЦИИ *таджикского народа ТГУПБП*
ДВОРЦА АРБОБ *(Таджикистан, Худжанд)*

FROM THE HISTORY OF *Isomitdinov Zhorabek Bobobekovich,*
CREATION AND *candidate of historical sciences, Associate Professor,*
RECONSTRUCTION OF *chief of the department of the history of the Tajik nation*
ARBOB PALACE *under TSULBP (Tajikistan, Khujand)*
E-MAIL: *Isomatdinov1961@mail.ru*

Қалидвоҷаҳо: Қасри Арбоб, соҳтмон, таъмиру тармим, азнавсозӣ, ҳунармандони ҳалқӣ, меъморӣ, Саидҳоҷа Ӯрунҳоҷаев

Дар мақола аз баргузории *Иҷтисодии таърихии XVI Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон* дар Қасри Арбоб сухан рафта, маълумотҳо роҷеъ ба таърихи соҳтмони ин қасри овозадор дар солҳои 50-уми қарни бистум, таъмиру тармим ва азнавсозии он дар ибтидои даҳаи дуюми қарни бистум гирд оварда шудаанд. Таъкид гаштааст, ки Қасри Арбоб бо сайъу талоши раиси ҳамонвақтаи колхози «Москва»-и ноҳияи Ҳуҷанд (ҳозира Бобоҷон Гафуров), ду қарат Қаҳрамони Меҳнати Сотсиалистӣ Саидҳоҷа Ӯрунҳоҷаев бунёд гаштааст. Дар бунёди қаср меъморону муҳандисон, ҳунармандони ҳалқӣ, колхозчиён шитирок кардаанд. Меъморон ҳангоми бунёди ин инишоот ба хусусиятҳои банақшагарӣ, масоҳату масофа, ороишот, ҷанбаҳои технологӣ, иқлими, этникӣ, таъриҳӣ, эстетикии соҳтмон эътибори ҷиддӣ додаанд. Дар мақола масъалаҳои таъмиру азnavsозии Қасри Арбоб дар арафи 20-солагии *Иҷтисодии XVI Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон* баррасӣ шудаанд.

Ключевые слова: Дворец Арбоб, строительство, ремонт и реконструкция, народные ремесленники, архитектура, Сайдходжса Урунходжаев

В связи с фактом новейшей истории Республики Таджикистан - проведением исторической XVI сессии Верховного Совета Республики Таджикистан во Дворце Арбоб - обобщаются сведения о строительстве (в 50-х гг. XX века), ремонте и реконструкции (в начале второго десятилетия XXI века) этого знаменитого дворца культуры. Упоминается, что Дворец Арбоб был построен по инициативе председателя колхоза «Москва» Ходжентского (ныне Бабаджангафуровского) района, дважды Героя Социалистического Труда Сайдходжи Урунходжаева. В строительстве дворца участвовали известные архитекторы и инженеры строительного дела, народные мастера и колхозники. Архитекторы при строительстве здания уделили особое внимание планировке, рельефу местности, художественному оформлению, технологическим, климатическим, этническим, историческим, эстетическим аспектам строительства. Проанализированы вопросы организации ремонта и реконструкции здания накануне 20-летия XVI сессии Верховного Совета Республики Таджикистан.

Key words: *Arbob palace, construction, repairs and reconstruction, folk artisans, architecture, Saidkhodja Urunkhodjayev*

In connection with the fact of the newest history of Tajikistan Republic – that of the historic XVI-th session of the Supreme Council of Tajikistan in Arbob Palace – the data concerning construction (in the 50-ies of the XX-th century), repairs and reconstruction (at the beginning of the second decade of the XXI-st century) of this remarkable Palace of Culture have been generalized. It is underscored that Arbob Palace was built on the initiative of Saidkhodja Urunkhodjayev, chairman of “Moscow” collective-farm of Khodzhent rayon (now Babajan-gafurov nokhiya), twofold Hero of Socialist Labour. Renowned architects and engineers of constructing cause, folk masters and collective-farmers took part in the erection of the palace. When building the edifice architects payed special attention to planning, area configuration, decorative designing, technological, climatic, ethnical, historical, aesthetic aspects of implementation. The author has analyzed the issues dealing with organization of repairs and reconstruction of the building on the eve of the XX-th anniversary of the XVI-th session of Tajikistan Republic Supreme Council.

Тоҷикистон баъди пошҳӯрии Иттиҳоди Шӯравӣ ва ба даст овардани истиқлолияти давлатӣ (соли 1991) ба душвориҳои сиёсиву иҷтимоӣ ва бӯхрони шадиди иқтисодӣ рӯ ба рӯ гардид. Ихтилофҳои бемаънии сиёсӣ, ташкили гирдиҳамоиҳои пай дар пайи тарафҳои муқобил (ҷонибдорони ҳукумати конституционӣ ва муҳолифин) дар Душанбе ва сар задани ҷангӣ таҳмилии шаҳрвандӣ (соли 1992) вазъиятро хеле ноором намуданд.

Дар вазъияти душвор шаҳрвандони кишвар ҳамчун баёнгари соҳибихтиёри ва сарчашмаи ягонаи ҳокимияти давлатӣ аз сӯи вакilonи ҳалқ дар мақоми олии намояндагии мамлакат масъулияти бузург ва беназири давлатдории хешро ба воситаи Шӯрои Олий ифода соҳтанд. Баҳри барқарор намудани асосҳои давлатдорӣ ва таъмини қонуният, сулҳ ва ризояти миллӣ 16-уми ноябр соли 1992 дар Қасри Арбоби ҷамоати Үнции ноҳияи Ҳуҷанд (алҳол ноҳияи Бобоҷон Ғафуров) Иҷлосияи XVI Шӯрои Олии Тоҷикистон оғоз гардид ва роҳбарияти нави мамлакатро таҳти

саарварии Эмомалӣ Раҳмон интихоб намуд. Маҳз Эмомалӣ Раҳмон- Раиси Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва ҳамзамон Сарвари давлат барномаи мукаммали аз бӯхрони сиёсӣ, иқтисодӣ, фарҳангӣ ва маънавӣ баровардани кишварро ба миён гузошт.

Вақт ва таҷрибаи таърихии даврони соҳибиستиклолии Тоҷикистон исбот намуд, ки роҳи муайянкарда ва пешгирифтаи Ичлосияи XVI алтернативаи дигар надошт. Ичлосияи XVI сабт соҳт, ки мардуми Тоҷикистон дорои қувваи солим ва тавоноест, ки пеши роҳи ҳама гуна мочароҷӯро гирифта метавонад ва обрӯву нуғузи кишварро дар арсаи байналмилалӣ намоиш медиҳад ва муваффақона ҳифз менамояд. Ичлосия тавонист, қарорҳои таърихӣ ва сарнавиштсоз қабул намояд.

Муҳимтарин дастоварди ичлосияи арбобӣ тантанаи қонун ва бо роҳи конститутсионӣ ҳаллу фасл кардани тамоми масъалаҳои ҳаёти сиёсӣ ва иҷтимоии кишвар ба ҳисоб меравад. Мақсаду мароми вакилони ҳалқ ба он равона шуда буд, ки ақли солим ва адлу инсоғ боло гирад, ризояти миллӣ, якпорчагии Ватан ва сулҳ таъмин карда шавад. Ин ҳама амалҳои равонбахш маҳз дар маконе тавлид ёфтанд, ки, барҳақ ҳам, ба ҳайси яке аз маҳзандҳои тамаддунофар ва тарбиятгари миллат дар ҳама давру замонҳо аз ҷониби наслҳои чӣ даврони шӯравӣ ва чӣ замони соҳибистиклолии Тоҷикистони азиз эътироғи ҳамагонӣ қасб кардааст. Яъне, метавон гуфт, ки Коҳи миллатсози Арбоб ба юмни мақоми беназiri таърихиаш “Каъбаи тоҷикони олам” хоҳад буд!

Таърих шоҳид аст, ки Қасри Арбоб гаҳвора ва минбаъд парастори мушфиқу ғамҳори миллати бо дасисаҳои душманони доҳилию берунӣ пошҳӯрда ва ғарқоби хуншудаи тоҷик гардид. Дару деворҳои ин ҷойгоҳи қудсӣ дарозои ҳастии хештан гувоҳӣ ҳоҳанд дод, ки ҳанӯз ҳини суханронии нахустини хеш, ҳамчун Сарвари давлат, Эмомалӣ Раҳмон ба тарики савганд изҳор дошта буд, ки ба Тоҷикистон сулҳ меоварад.

Аз нигоҳи имрӯза бо ифтиҳор бояд таъкид намоем, ки суханрониҳо ва фаъолияти амалии Эмомалӣ Раҳмон дар ин ичлосия ба қалби мардуми кишвар роҳ ёфта, яке аз асосҳои боварии ҳалқ ба Сарвари давлат ва роҳбарияти нави мамлакат гардиданд.

Ичлосияи XVI масъулияти олии созандагиро ба зимма гирифта, тавонист, манфиати умумимилиро аз манфиатҳои шаҳсӣ, гурӯҳӣ ва маҳаллию минтақаӣ боло гузорад. Бо шарофати роҳи муайяннамудаи Ичлосияи XVI Шӯрои Олий ва бо нияти татбики қарорҳои он мардуми кишвар, ҳамчун қисми ҷудоиашондаи ҷомеаи ҷаҳонӣ, эҳтироми озодӣ, ҳукуқи инсон ва шаҳрванд, бунёди давлати соҳибиҳтиёر, демократӣ, ҳукуқбунёд, дунявӣ ва воҳид Конститутсияи нави мамлакатро 6-уми ноябри соли 1994 бори нахуст дар таърихи давлатдории навин бо роҳи раъйпурсии умумихалқӣ қабул намуд.

Таърихи бунёди Қасри овозадори Арбоб аз соли 1948 маншაъ мегирад. Ҳамон сол котиби якуми КМ ҲҚ Тоҷикистон Бобоҷон Faфуров ва котиби якуми комитети партиявии вилояти Ленинобод Петр Обносов ба колхози ба номи Молотов меоянд. Хотиррасон бояд кард, ки садорати колхоз дар наздикии автостансияи ҳозира (қадди роҳи Ҳучанд- Faфуров) ҷойгир буд. Дар воҳӯйӣ бо аҳли ҳоҷагӣ масъалаи муттаҳид намудани колхозҳо бардошта мешавад ва Б. Faфуров пешниҳод мекунад, ки баъди якҷоя шудани колхозҳои ҳамсоя дар сарҳади онҳо клуб (қасри дехқонон), ҷойхона ва бинои садорати колхоз бунёд карда шаванд (8, с.212).

Баъди муттаҳид шудани колхозҳои ба номи Молотов, ба номи Ворошилов, ба номи Жданов ва 22-тои дигар раисии хочагии бузурги навташкил ба зиммай Сайдхоча Ўрунҳоҷаев гузошта мешавад.

Воқеан, иқрор бояд кард, ки ба ҳам омадани колхозҳо имконият дод, ки хочагӣ даромади калон ба даст оварад. Баъди се соли муттаҳидшавӣ даромади солонаи колхоз 20 миллион сӯмро ташкил дод.

Баҳри амалий намудани супоришоти Б. Фафуров колхоз таҳти сарварии С. Ўрунҳоҷаев ба бунёди бинои қасри деҳқонон оғоз мекунад. Бо маслиҳати мутахассисон, ҳунармандони маҳаллӣ ва роҳбарои ҷашмикордон ҷиҳати бунёди Қасри фарҳангии Арбоб гӯшаи муносибе аз кӯҳи Рӯҳак интиҳоб мегардад.

Сайдхӯча Ўрунҳоҷаев ибтидои солҳои 50-ум ба шаҳри Ленинград сафар мекунад. Баъди шинос шудан бо биноҳои қадимаи таърихии шаҳри соҳили Нева, ба хусус Петергоф, дар дили ў орзуи бино намудани чунин қасри мӯҳташам пайдо мешавад. Ҳамон солҳо соҳтмони биноҳои боҳашамат (ҳатто, ба пули колхозӣ) гайриимкон буд. Зоро, мансабдорони вақт ба ин роҳ намедоданд. С. Ўрунҳоҷаев гӯё ҳудсарона, вале табиист, ки зимнан бо ризоияту иҷозати ниҳонии Бобоҷон Faфуров ва тавассути эшон бо ҷонибдории Маскав бо суръати баланд ба соҳтмон шурӯъ мекунад. Бинокорон пешакӣ атрофи иншоотро бо деворҳои баланди муваққатӣ печонида, ба кор оғоз мекунанд.

Барои қашидани лоиҳаи соҳтмон аз Душанбе меъмор - академик Ҳикмат Йўлдошев ҷалб мегардад. Сармуҳандиси соҳтмон Виктор Мочалови ленинградӣ, ёвари ў муҳандиси соҳтмон Э.Ф. Ичаджик буданд. Аз Ленинград меъмори ҷавони боистеъод Иван Линде (дар ҷараёни соҳтмони қаср ў ёвари Ҳикмат Йўлдошев буд) ва яқчанд нафар ҳунармандони сангтарош (хоро ва мармартарош), аз Бухору Самарқанд устоҳои гачкор, аз Карелия устоҳои фаршсоз (паркетзан) даъват карда мешаванд.

Эскизҳои дохил ва беруни биноро рассом С.Е. Захаров қашидааст. Дар худи колхоз курсҳои омӯзиши чидан ва ороиши хишт ташкил карда мешавад. Коркунони соҳаи соҳтмони об ва барқчиён (ба бригадаи барқчиён Валентин Риглис ва Сайдолим Собиров роҳбарӣ мекарданд) барои бунёди ҷоҳбуни (чуқурӣ барои андохтани таҳқурсии иморат), заҳбур (дренаж), бо бетон таъмин намудан ёрӣ мерасонанд. Маҳз дар ҷараёни соҳтмон қобилияти баланди ташкилотчиҳӣ, обрӯву нуфузи сарвари колхоз ҳамаҷониба зохир гардид.

Лоиҳаи аввали қаср пешбинӣ намуда буд, ки бинои сеошёна бунёд гардад. С. Ўрунҳоҷаев маҷлиси умумии колхозро даъват намуда, бо иштироки ду ҳазор нафар колхозчиён (теъоди умумии колхозчиён чор ҳазор буд) масъали оғози соҳтмонро ба миён мегузорад. Барои соҳтмон 50 миллион сӯм (наздик 5 миллион доллари амрикӣ) чудо карда мешавад. Аммо соҳтмон бо ҳарчи 1 миллиону 200 ҳазор доллари амрикӣ ба итмом мерасад. Зоро, қисми зиёди корҳои соҳтмонӣ бо кувваи колхозчиён бо услуги ҳашар анҷом ёфтанд.

Мехнати суботкоронаи устоҳо-бинокорон имконият дод, ки дар муддати ду сол қисмати асосии қаср (ба гайр аз толор-маҷлисгоҳ) бо ороишоти дохиливу беруна, ободонии гирду атроф ба истифода дода шавад.

Сарварони вилоят дар расми кӯшиди бино иштирок карда, таклиф намуданд, ки дар фурсати кӯтоҳ толори калони маҷлисгоҳ (бо мақсади барпо намудани маҷлиси фаъолони вилоят ва ҷорабиниҳои фарҳангӣ) низ бунёд карда шавад. Сарварони вилоят барномаи корӣ тартиб дода, ба колхоз ҳамаҷониба ёрӣ расониданд ва

соҳтмони толорро комиссияи ҳукуматӣ қабул намуд. Ин воқеа 6 ноябрин соли 1957 рӯҳ дод(6). Яъне, Қасри Арбоб дар давоми шаш сол бо ҷалби бехтарин лоиҳакашҳои шӯравӣ, дурдгарон, наққошон, канҷакорони маҳаллӣ бо омезиши санъати меъмории аврупоишу шарқӣ қомат афроҳт. Бинои муҳташами қаср, гулгаштҳову силсилафавораҳояш дар рӯзҳои таҷлили 1100 - солагии асосгузори адабиёти классикии тоҷику форс устод Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ ба истифода дода шуд(4). Охири ҳамон сол С. Ӯрунҳоҷаев барои дастовардҳои меҳнатӣ бори дуюмин ба унвони олии Қаҳрамони Меҳнати Сотсиалистӣ муносиб дониста шуд.

Қасри Арбоб бо ҳусну вежагиҳои камназираш ҳамаро ба ҳайрат меоварад. Онро даҳҳо сутунҳо, қандилҳо (онҳоро устои ленинградӣ Макс Плоткин васл кардааст), зиёда аз сад ҳӯҷра, наздик дусад тарезию равзанаҳо оро медиҳанд.

Манбаъҳои мавҷуда гувоҳӣ медиҳанд, ки бинои қаср асосан тариқи ҳашар соҳта шудааст. Дар соҳтмони он наздик 300 нафар инженерону бинокорон, ҳунармандон, колхозчиён кор карданд. Барои ҳар рӯзи меҳнати ҳуд коргарон аз анбори колхоз якуним килограмм гандум мегирифтанд(2). Кор дар ду баст ташкил карда шуда буд. Дар колхоз зиёда аз 80 бригада мавҷуд буда, бригадирон вазифадор буданд, ки ҳар рӯз ба соҳтмон ду-чор нафарӣ колхозчиёнро ҳамчун ҳашарӣ сафарбар намоянд (3). Қаср бо хишти пухта соҳта шуд. Ӯрунҳоҷаев дар наздикии соҳтмон сехи хиштпазӣ (саҷвараш Мирзошариф Измаилов) ва оҳакпазиро (саҷварон Мадамин Олимов ва Баҳодурҳоҷа Зокиров) таъсис дода буд. Семент, арматура ва дигар лавозимоти оҳанӣ аз Русия оварда мешуданд.

Дар ороишоти дохили бино услубҳои анъанавӣ ба таври васеъ истифода шудаанд. Сақф ва девори биноро наққошони маҳаллӣ (бародарон усто Мақсуд (саҷвари наққошон) ва Fafur Солиевҳои наққош, усто Раҳимшҳе Раҷабови наққош, усто Зокир Нодирови гаҷкор, бародарон усто Умар ва Сайд Асановҳои гаҷкор, усто Очил Файёзови наҷҷор-канҷакор, усто Абдуҳаҷад Солиеви кошинкор ва дигарон) ороиш додаанд(5,с.34). Дар ороишоти бино инҷунин наққоши номии Бухоро Усто Ширин Муродов бо шогирдонаш-бародарон Асадовҳо аз Самарқанд иштирок намудаанд.

Дар соҳтмони қаср бригадаи бинокорон таҳти роҳбарии Бақоҳон Махсумов, бригадаи арматурчиён бо роҳбарии Абдулло Ҷалолов, бригадаи васлгарон бо роҳбарии Лев Дорн, бригадаи андовачиён бо роҳбарии Иван Семёнов, бригадаи дурдгарон бо роҳбарии Абдувалӣ Фаниев, ҳамчунин техники меъёргузор Маҳкам Солибоев, механики таҷҳизоти соҳтмон Иван Титов, устои корҳои қандилсозӣ Макс Плоткин ва дигарон меҳнат карданд.

Вақте ки ба рӯи ҳавлии қаср наздик мешудед, ба ҳиёбон (гулгашт)-и дароз дучор мегардиҳед, ки он бо нӯҳ фаввораи лолашакл ороиш дода шуда буд. Сипас, ҳайкали В.И. Ленин қомат меафроҳт. Баъди ҳайкал фаввораи калони дуқабата бо шаш косаи азим ва 27 гулкосаи паҳташакл ва чор пайкараи товусмонанд ҷойгир шуда буданд. Дар болотари он силсилаи фаввораҳои хурдтар бо пайкараҳои паррандаҳо, ҷомҳои шоҳмонандӣ ранғай кошинкорӣ ва қуҳои сафед бунёд гаштаанд. Бино, барҳақ, маҷмааи беҳамтои меъморӣ буд.

Воқеан, имрӯз ҳам ин қасри боҳашамат на танҳо боигарии нодири мардуми индиёр, балки ифтиҳори тамоми ҳалқи тоҷик аст. Дар ин бино намунаи бехтарини санъати меъморию наққошии ҳалқамон таҷассум ёфтааст. Меъморон ҳангоми бунёди ин иншоот ба ҳусусиятҳои банақшагирӣ, масоҳату масофа, ороишот, ҷанбаҳои

технологӣ, иқлими, этникӣ, таърихӣ, эстетикии соҳтмон эътибори чиддӣ дода, инчунин рамзу тимсол, манзара, рельеф ва дигар омилҳои ба ин марбутро аз мадди назар дур накардаанд. Ҳар образ - мағҳуми фарҳангиву ҷуғрофии зикргардида дар шароити кунунӣ аз мавқеи мустақилонаи фарҳангӣ доштани иншоот, маркази маърифатӣ будани он шаҳодат медиҳад.

Меъморон, хунармандони мардумӣ, соҳтмончиён кӯшиш ба ҳарҷ додаанд, ки бунёди қасрро дар асоси талаботи меъмории давр амалий созанд ва онро бо ормонҳои фарҳангиву иҷтимоии ниёғонамон мутобиқ намоянд. Дар бунёди қаср рейлефи маҳал пурра ба инобат гирифта шудааст, ҳар як ваҷаби ҳудуд оқилона мавриди истифода қарор гирифтааст.

Ҷолиби диққат он аст, ки ҳунармандон дар ороишоти роҳраву толорҳои қаср ба истифодай услуби наққошиву рассомии суннатиамон эътибор додаанд. Тобиши рангҳои наққошии толорҳо аз он шаҳодат медиҳад, ки дар онҳо услуби наққошони Мовароуннаҳр: гирех ва ислими истифода шудаанд, синтези ин услубҳо низ тариқи ҳайратангез таъмин гардидааст. Ҳунармандони асил идеалҳои эстетикии ниёғонамонро пайгирий намуда, бо завқу салиқаи баланд тимсолҳои барҷастаи фолклор ва назми ниёғонро моҳирона дар нигоришот истифода бурдаанд, ки аз завқи баланди бадеи эшон гувоҳӣ медиҳанд.

Бисёр тадбирҳои маданий оммавӣ дар ҳамин қаср баргузор мегаштанд. Қасри Арбоб як навъ маркази мубодилаи афкору таҷриба гардида буд. Дар ин ҷо слёти пешқадамони истеҳсолот, анҷуманҳои ҳизбӣ ва дигар ҷорабинҳо баргузор мешуданд.

Қасри фарҳанги Арбоб маркази дӯстдорони санъат буд. Солҳои тӯлонӣ ансамбли созию овозии «Савти Арбоб» таҳти сарварии Раҳимҷон Ҳомидов фаъолият мебурд ва солҳои 80-ум бештар фаъол шуда ва ҳунармандон бо санъати воло дар дили пиру ҷавон маъво ёфта буданд. Ансамбл пайваста дар бошишгоҳҳои саҳроӣ ба колхозиён намоишҳои консерти пешкаш мекард, дар озмуни сатҳи вилоятиву ҷумхурӣ ширкат меварзид.

Солҳои 80-уми қарни XX дар Қасри Арбоб ансамбли бонувони дуторнавоз ва хори бачагона созмон дода мешавад. Муаллимай фанни забон ва адабиёти тоҷики мактаби миёнаи рақами 28 Тоҷинисо Пӯлодова сарварии ансамбли бонувони дуторнавозро ба зимма мегирад. Дастанҳои ҳаваскорони санъату ду ансамбли комили ҳунарии назди Қасри фарҳанги Арбоб рӯзи якуми май соли 1989 дар озмуни ноҳиявӣ ҷои аввалро соҳиб шуданд. Чихил нафар духтарони атласпӯш дар намоиши идона иштирок карда, сазовори баҳои баландтарин шуданд.

Дар назди Қасри фарҳанги Арбоб маҳфилу клубҳои гуногун, аз қабили «Соҳибрӯзгор», «Муҳабbat ва оила» ва ғ. амал мекарданд. Клуби «Соҳибрӯзгор» бо мақсади сарчамъ ва муттаҳид намудани занону духтарон созмон дода шуда буд. Клуб дар ҳар се моҳ як маротиба озмуни байни занону духтаронро баргузор мекард. Ҳондани суруд аз силсилаи «Шашмақом», гузоштани саҳначаҳои ҳаҷвӣ ва нишон додани маҳорат дар онҳо, ҳӯрокпазӣ, дастархонорӣ, ороши мӯй ва бофтани кокул, тарзи оиласдорӣ ва тарбияи фарзанд аз муҳимтарин шартҳои озмуни занону духтарони байни агроучасткаҳои колхоз буданд.

Аз 1 июли соли 1988 Қасри Арбоб ба хисоби ҳочагӣ (худтаъминкуниву ҳудмаблагузорӣ) гузаронида мешавад. Ҳамон солҳо қаср ҳафтае се маротиба (рӯзҳои ҷумъа, шанбе ва якшанбе) ҳар бегоҳ кинофильмҳо намоиш медод. Ҷорабинҳои зиёди фарҳангӣ гузаронида мешуд. Воҳӯриҳо бо иштирокдорони ҶБВ, собиқадорони меҳнат, адибон ташкил карда мешуданд.

Вазъи бўхронӣ ва оғози ҷанги бародаркуш дар соли 1992 имконият надоданд, ки ичлосияи Шўрои Олии Тоҷикистон дар пойтаҳти қишиварамон барпо гардад. Гурӯҳе аз вакилони мардумӣ ва ҳукумати Тоҷикистон ҷиҳати баргузории ичлосия дар Ҳуҷанд пешниҳод ба миён гузошт. Дар натиҷа санаҳои 16 ноябр- 2 декабри соли 1992 Ичлосияи сарнавиштсози Шўрои Олий дар Қасри Арбоб барпо гардид, ки ин ҷорабинии сиёсӣ шӯҳрати қасрро дуболо намуд.

Дар арафи 20-солагии Ичлосияи XVI Шўрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон бо мақсади омодагӣ гирифтган ба таҷлили ҷаҳон таъмиру азнавсозии Қасри Арбоб ба роҳ монда шуд. Бояд зикр намуд, ки моҳи январи соли 2011 Қасри Арбоб аз мувозинаи Ҷамъияти саҳомии ба номи С. Ӯрунҳоҷаев бароварда, ба тавозуни Мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии вилояти Суғд (ба ихтиёри ҳочагии коммуналии вилояти Суғд) гузаронида шуд. Корҳои таъмиру тармими қасрро ширкати «Раҳмониён» анҷом дод.

Меъморони моҳири қишивар дар пештоқи қаср ба таври рамзиӣ аз сангҳои мармарӣ қаъри укёнуси Хинд 16 сутуни нав гузоштанд(7). Дар доҳили бино осорхона бунёд гаштааст, ки аз се толор иборат аст. Толори аввал ба бунёди қаср, фаъолияти ҳочагидории Саидҳоҷа Ӯрунҳоҷаев баҳшида шудааст. Дар толори дувум бошад, ҳуҷҷатҳои хеле зиёд, аксҳо, наворҳои телевизионӣ аз ҷараёни Ичлосияи 16-уми Шўрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷой дода шудаанд. Толори сеюм ба даврони соҳибиистиклолии Тоҷикистон баҳшида шудааст. Ҳунармандон ҳангоми таъмиру тармим анъанаҳои таърихии оғаридаҳои қаблиро нигоҳ дошта тавонистанд, қўшиш намуданд, ки нақшу нигор ва рангубори аслии сақф ва деворҳои он барқарор гардад. Барои азнавсозӣ ва барқароркунии қаср зиёда аз 10 миллион сомонӣ масраф гардид.

Айни замон масоҳати умумии маҷмааи Қасри Арбоб 35 гектарро ташкил медиҳад (8, с.229). Атрофи қасрро боғу гулгаштҳо ихота намудаанд.

Дар шафати рости Қасри Арбоб чойхонаи нави миллий бо тарҳ ва кандакории миллий бунёд гардид, ки корҳоро ширкати «Евростройсервис» ба анҷом расонид. Масоҳати Чойхонаи миллий 1,8 ҳазор метри мураббаъ буда, бино аз се ошёна иборат мебошад. Ҳар як ошёнаи он бо тарзу услуби ҳоси меъмории миллий ва аврупойӣ оро дода шудааст, яъне, дар меморӣ синтези маданияти шарқу гарб амалӣ гаштааст. Фарши толорҳоро паркетҳои ширкати «Янтарная прядь – паркет» оро медиҳанд. Кутри гунбади чойхона 24 метр мебошад. Чойхона дар асоси нақшаи меъморони ҳуҷандӣ Равшон Собиров ва Люб Раҳматов бунёд гаштааст(1). Чойхонаи мазкур дар як вақт ба 800 нафар хизмат мерасонад. 15 ноябрини соли 2012 бинои чойхонаи нави миллии сеошёна барои 1200 чои нишастан ба истифода дода шуд.

Соли 2015 бошад, дар шафати чапи Қасри Арбоб иншооти нав – амфитеатр барои 7 ҳазор ҷои нишастан, дар масоҳати 3,5 гектар сохта шуд, ки бо фаввораву гулгаштҳояш ба маҷмаа ҳуҷни изофа баҳшид.

Маҷмааи меъмории Қасри Арбоб дар муддати шастан соли фаъолияташ ҳамчун макони баргузории ҷорабинҳои фарҳангиву сиёсӣ маъруф гардид. Бояд таъкид намуд, ки дар тақдирни сиёсии ҷумҳурии соҳибиистиклоламон қасри Арбоб нақши таърихӣ бозид, маҳз дар ҳамин қаср Ичлосияи тақдирсоз баргузор гардида, ба раванди барқарории сулҳу субот дар Тоҷикистон ибтидо гузошт.

Пайнавишт:

1. В Таджикистане построили уникальную чайхану площадью 1,8 тыс. кв. метров //http://www.kyrtag.kg/?q=ru/news/31691 (Санаи муроҷиат: 10.04.2018)

2. Валиев Б.: Тайны "Арбоба". Как появился Дворец Дехкан посреди Таджикистана // <http://www.centrasia.ru/newsA.php?st=1303305720> (Санаи муроҷиат: 10.04.2018)
3. Қасри сулҳу ваҳдати миллӣ// Садои мардум. – 16 ноябри соли 2017 -№134 -136 (3771-3773) .
4. Ҷовиди Аштӣ. Қасри «Арбоб»- макони сарнавиштсоз// Ҷумҳурият.- 23августи соли 2012. - №: 109.
5. Миловский А. Семь цветов над головой//Вокруг света. –июль, 1982. -№7(2502). –C.31-37.
6. Мирраҳим М.: Қасри Арбоб ва сарнавишти талҳи меъмори он// <http://www.ozodagon.com/14035-mmirraim-asri-arbob-va-sarnavishti-talhi-memori-on.html>. (Санаи муроҷиат: 15.03.2018)
7. Садуллоев Т. Қасри Арбоб. Ошёне, ки Тоҷикистонро ба кишивари воҳид табдил дод // Ҷумҳурият.- 14 ноябри соли 2017 .- №: 232.
8. Турсунов Н.М., Исомитдинов Ҷ. Таърихи Үнҷӣ ва ҷамоати он.-Хуҷанд: Ношир, 2014. –535 c.

Reference Literature:

1. They Have Built a Unique Chaykhana whose Space Musters 1.8 thousand Square Metres // <http://www.kyrtag.kg/?q=ru/news/31691> (date of addressing: 10. 04. 2018).
2. Valiyev B. Mysteries of “Arbob”. How the Palace of Dekhans Appeared amidst Tajikistan// <http://www.centrasia.ru/newsA.php?st=1303305720> (date of addressing: 10. 04. 2018).
3. The Palace of Peace and National Concordance // Sadoi Mardum (People’s Voice), 2017, November 16, №134-136 (3771 - 3773)
4. “Arbob” Palace as a Fateful Place // Djumkhuriyat (Republic), 2012, August 23, №109
5. Milovsky A. Seven Colours over Head // Vokrug Sveta (Around the World), 1982, July, №7 (2502). – pp. 31 - 37
6. “Arbob” Palace and its Architect’s Bitter Fortune // <http://www.ozodagon.com/14035-mmirraim-asri-arbob-va-sarnavishti-talhi-memori-on.html>. (date of addressing: 15. 03. 2018).
7. Sadulloyev T. “Arbob” Palace. The Place that Turned Tajikistan into Unified Country // Djumkhuriyat, 2017, November 14, №232
8. Tursunov N. M., Isomitdinov Dj. The History of Undji and its Djamoaat. Khujand: Editor, 2014. – 535 pp.